Walt Disney

REGELE LEU

EGMONT ROMÂNIA

REGELE LEU

EGMONT ROMÂNIA

Calea Griviţei 160, tel. 222 62 85,
sector 1, 78214 Bucureşti

SLOVENSKA GRAFIA, Bratislava, 1996
ISBN 973-9151-99-X

Soarele răsărise deasupra stepei africane, fierbinte și orbitor ca la începuturile lumii. La lumina primelor raze de soare ți se înfățișa privirilor un peisaj uimitor. Peste întinsele pământuri ale Tărâmului Binecuvântat treceau turme mari de animale îndreptându-se spre un loc anume. Elefanții mergeau la trap. Antilopele săreau prin iarbă. Girafele săltau grațioase. Gheparzii alergau înnebuniți. Furnicile mărșăluiau în șir indian iar stoluri mari de păsări flamingo împânzeau cerul. Cu toții se îndreptau spre Stânca Regilor pentru a sărbători nașterea fiului regelui Mufasa.
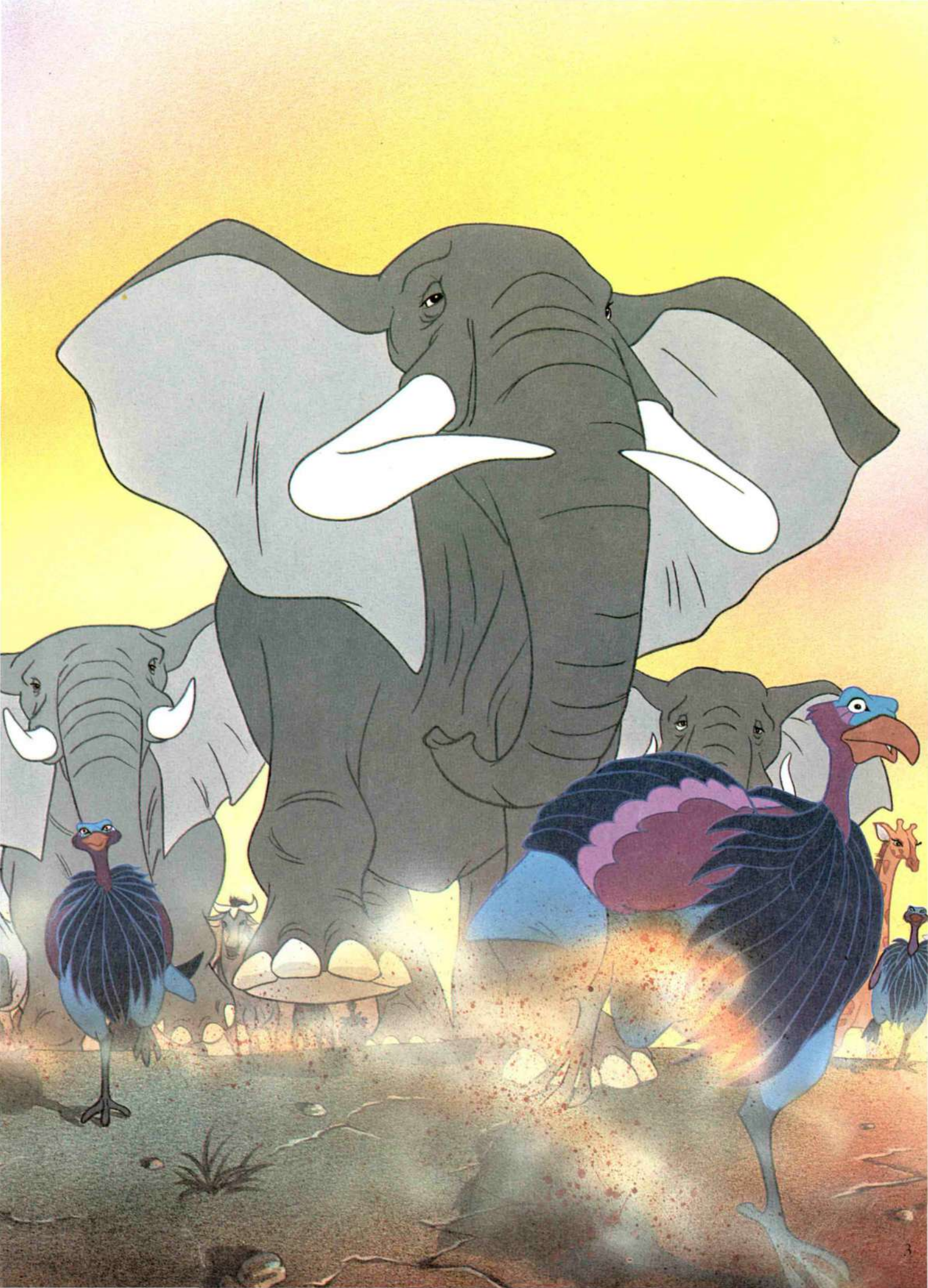
Deasupra adunării, pe vârful Stâncii Regilor, Rafiki, bătrânul și înțeleptul babuin, păși în fața regelui Mufasa și a reginei Sarabi. El deschise un tâlv, își muie un deget în lichid și făcu un semn pe fruntea puiului de leu. Apoi îl ridică deasupra capului și îl arătă animalelor.

Stepa se umplu de urale. Elefanții trâmbițau. Maimuțele țipau. Zebrele, rinocerii și multe alte animale tropăiau cu copitele în pământ.

Apoi mulțimea se liniști.

Animalele din regatul lui Mufasa îngenunchiară în fața tânărului prinț Simba.

Totuși, un membru al familiei regale nu luă parte la sărbătoare. Era vorba despre Cicatrice, fratele lui Mufasa, care se jucase tot timpul cu un șoarece. Tocmai vroia să-l mănânce, când apăru Zazu, majordomul regelui. Cicatrice se întoarse speriat și șoarecele scăpă.

- Ah, Zazu ! Din cauza ta am pierdut masa de prânz ! se văită Cicatrice.

- O să pierzi și mai mult dacă-l superi pe rege !

Dar Cicatrice nu-l mai asculta. Era din ce în ce mai flămând și i se părea că Zazu arăta foarte apetisant.
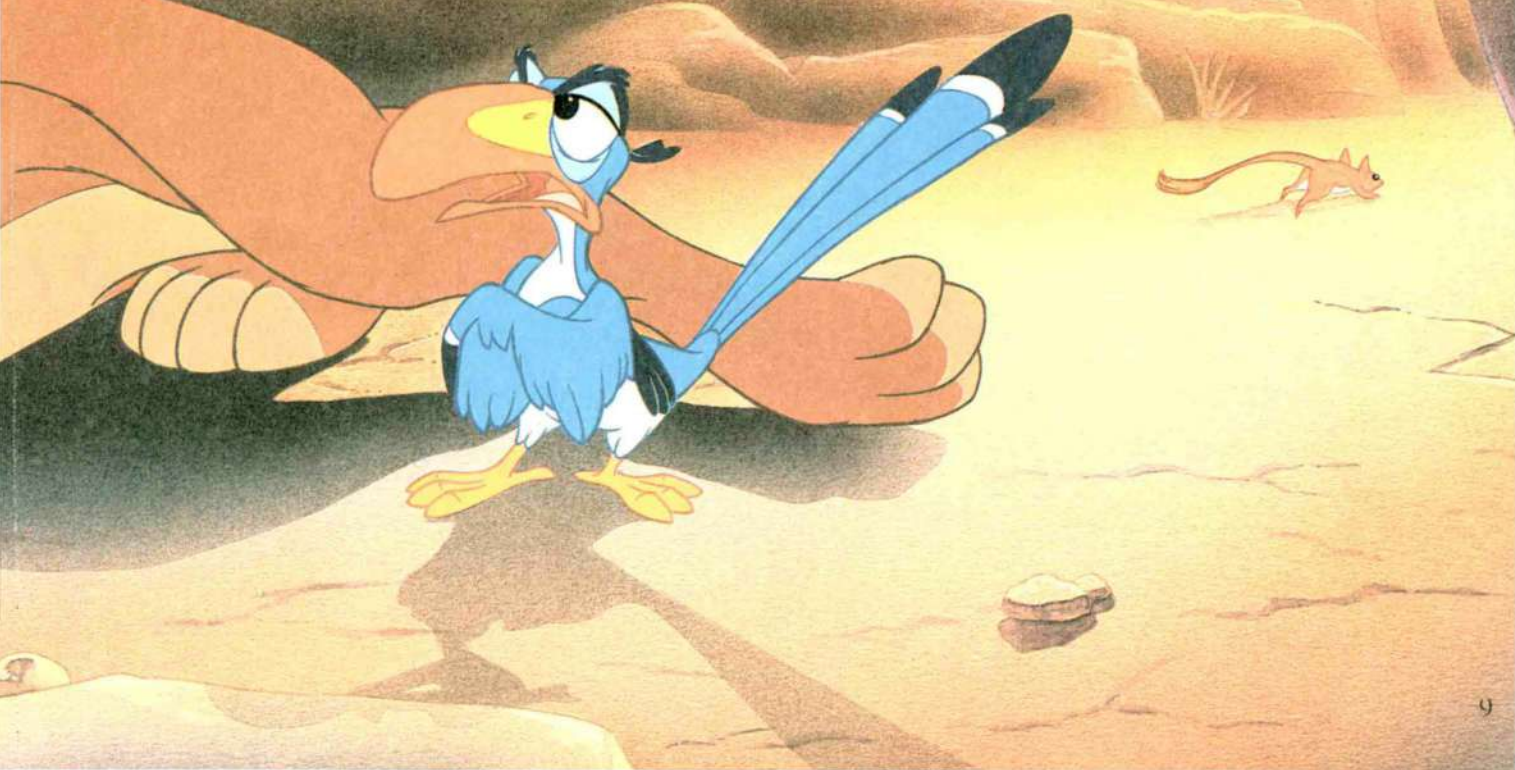
Cicatrice sări. Dar înainte de a-l putea devora pe Zazu, o voce îi porunci:

- Lasă-l în pace !

Cicatrice eliberă pasărea.

- Ei, uite-l și pe fratele meu mai mare ! îl zeflemisi el.

- Sarabi și cu mine ți-am simțit lipsa de la întrunire, îi spuse Mufasa. Ce ți s-a întâmplat ?

- Ah, azi a fost ? întrebă Cicatrice fățarnic. Mă simt groaznic. Probabil că mi-a scăpat.

- Păi, oricât de uituc ți-ar plăcea să fii, ești totuși fratele regelui, îi aminti Zazu.

Zazu îi spuse lui Cicatrice că el ar fi trebuit să fie primul care să-și felicite fratele pentru nașterea moștenitorului tronului.

- Eu am fost primul din regat până când s-a născut acest ghemotoc de blană, spuse Cicatrice cu obidă.

- Acest ghemotoc de blană este fiul meu, îi aminti Mufasa, și viitorul tău rege.

- Îi voi prezenta omagiile mele, spuse Cicatrice în silă. Apoi se întoarse și se îndreptă agale spre locul cu pricina.
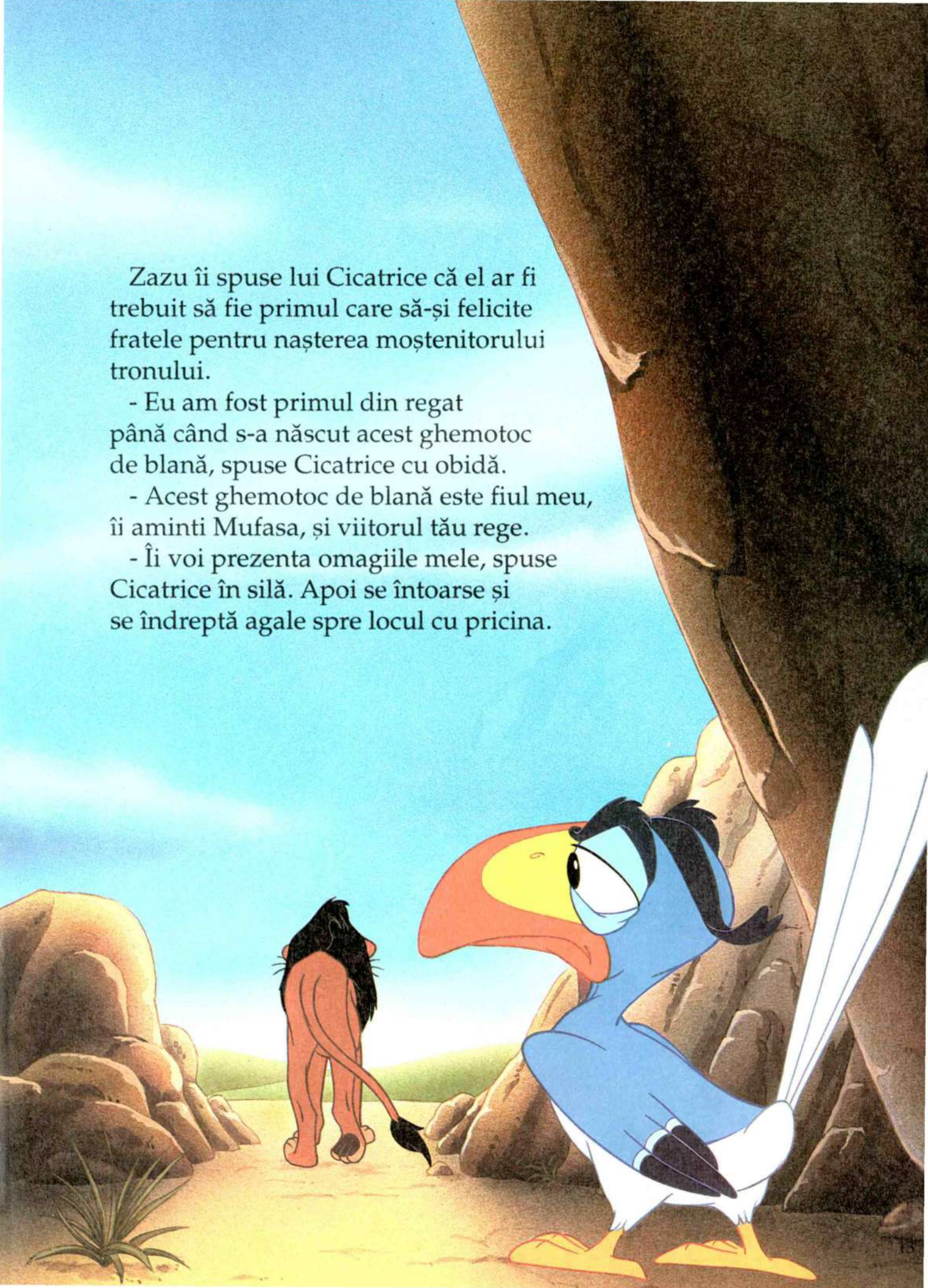
Simba creștea tot mai mult. Într-o zi, înainte de a se ivi zorile, Mufasa îl duse pe Simba în vârful Stâncii Regilor. Când soarele se înălță pe cer, Mufasa spuse:

- Privește, Simba, tot ce se vede la poalele stâncii, luminat de razele soarelui, este regatul nostru. Timpul unui rege vine și trece, așa cum soarele răsare și apune. Într-o zi, soarele va apune pentru mine și va răsări pentru tine.

- Și toate acestea îmi aparțin ? De necrezut ! spuse Simba și privi în jurul său. Dar ce este cu porțiunea aceea mai întunecată din zare ?

- Acel pământ este dincolo de graniță. Acolo nu ai voie să te duci, Simba ! îl avertiză Mufasa.

În timp ce se întorceau de la Stânca Regilor, Mufasa spuse:
- Simba, tot ceea ce vezi se află în echilibru în natură. Ca rege, trebuie să înțelegi acest echilibru și să veghezi asupra lui pentru că noi toți suntem legați într-un circuit al vieții.
Micul leu încercă să asculte cu atenție, dar, până la urmă, se luă după o lăcustă care îl sâcâia.
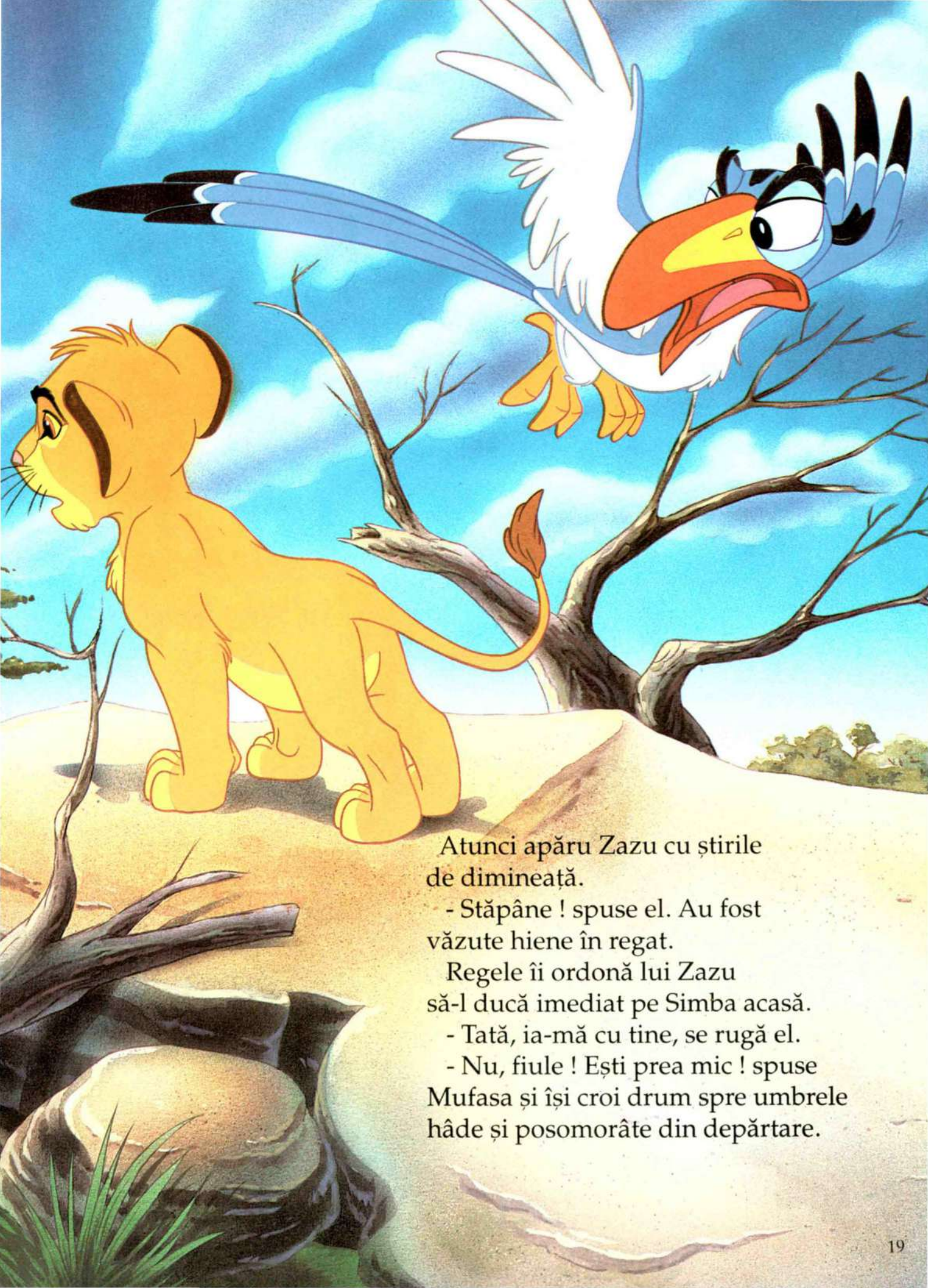
Atunci apăru Zazu cu știrile de dimineață.

- Stăpâne ! spuse el. Au fost văzute hiene în regat.

Regele îi ordonă lui Zazu să-l ducă imediat pe Simba acasă.

- Tată, ia-mă cu tine, se rugă el.

- Nu, fiule ! Ești prea mic ! spuse Mufasa și își croi drum spre umbrele hâde și posomorâte din depărtare.

După ce Zazu îl duse acasă în siguranță pe Simba, micul leu se întâlni cu Cicatrice care stătea la soare pe o stâncă.

- Bună ziua, unchiule Cicatrice ! spuse Simba. Tata tocmai mi-a arătat întregul regat, pe care-l voi conduce într-o zi !

Cicatrice îl privi încruntat. Apoi, încetișor, începu să zâmbească:

- Deci tatăl tău ți-a arătat întreg regatul, nu-i așa ? Ți-a arătat și ceea ce este dincolo de graniță ?

- Nu, răspunse Simba. A spus că acolo nu am voie.

- Are perfectă dreptate, spuse Cicatrice. Este mult prea periculos. Doar cei mai curajoși lei se duc acolo. Un cimitir de elefanți nu este locul cel mai potrivit pentru un prinț atât de tânăr.

- Cum ? întrebă Simba. Asta este o aiureală !

- Ah, deja am spus prea multe ! fu de părere Cicatrice și rânji șiret. Fă-mi o plăcere, adăugă el. Promite-mi că nu vei căuta niciodată să ajungi în acel loc îngrozitor. Și consideră asta ca fiind micul nostru secret.
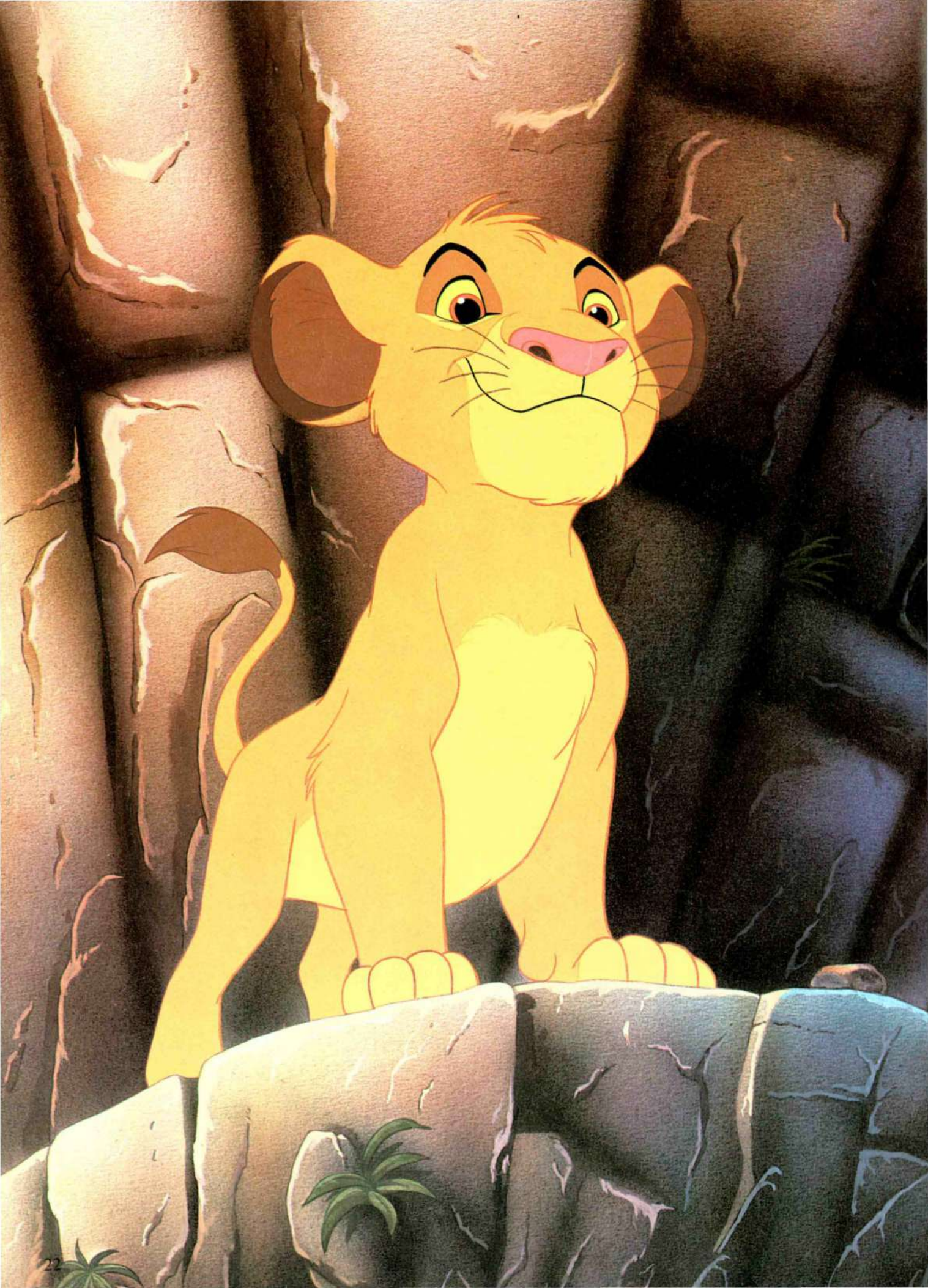
Cicatrice se grăbi să plece și Simba privi către acel punct îndepărtat din zare. Nici nu-i trecea prin cap că Cicatrice îi întinsese o cursă pentru a scăpa de el pentru totdeauna. Simba știa că ar nesocoti sfatul tatălui său dacă s-ar duce la cimitirul elefanților. *Dar nu spunea unchiul Cicatrice că numai cei mai curajoși lei se aventurează până acolo ?! Tata ar fi mândru să aibă așa un fiu curajos,* se gândi Simba.

Simba porni în căutarea celei mai bune prietene a lui, Nala. Fu bucuros când o găsi cu mama ei, Sarafina, și cu regina Sarabi.

- Mamă, zise el către Sarabi, tocmai am aflat despre un loc nemaipomenit. Avem voie să mergem acolo ?

- Și unde este locul acesta ? vru să știe regina.

- Păi ... la groapa cu apă ! o minți Simba. Doar era secret ! Așa îi spusese unchiul Cicatrice.

- Bine, spuse Sarabi. Dar să vă însoțească Zazu.

Nu, Zazu, nu ! se gândi Simba. *O să strice totul !*

În timp ce Zazu zbura înaintea lor, Simba îi șopti Nalei:

- Trebuie să scăpăm de Zazu ! Nu mergem la groapa cu apă, ci la cimitirul elefanților !

Zazu se uită înapoi și îi văzu pe cei doi șușotind.

- Ei, ia te uită ! Părinții voștri ar fi încântați să vă vadă. Într-o zi vă veți căsători. Așa spune tradiția.

- Să mă căsătoresc cu ea ?! Las-o baltă ! spuse Simba. Nu pot să mă căsătoresc cu ea. Ea este prietena mea cea mai bună. Ba mai mult, dacă o să fiu rege, o să fac ce vreau !

Zazu dădu din cap:

- Cu o asemenea atitudine vei fi cu siguranță un tiran !

Simba îi râse în nas lui Zazu.
- De abia aștept să devin rege, strigă el
și se avântă în largul stepei. Nala îl urmă.
Cei doi fugiră printre zebre
și se pierdură astfel de Zazu.
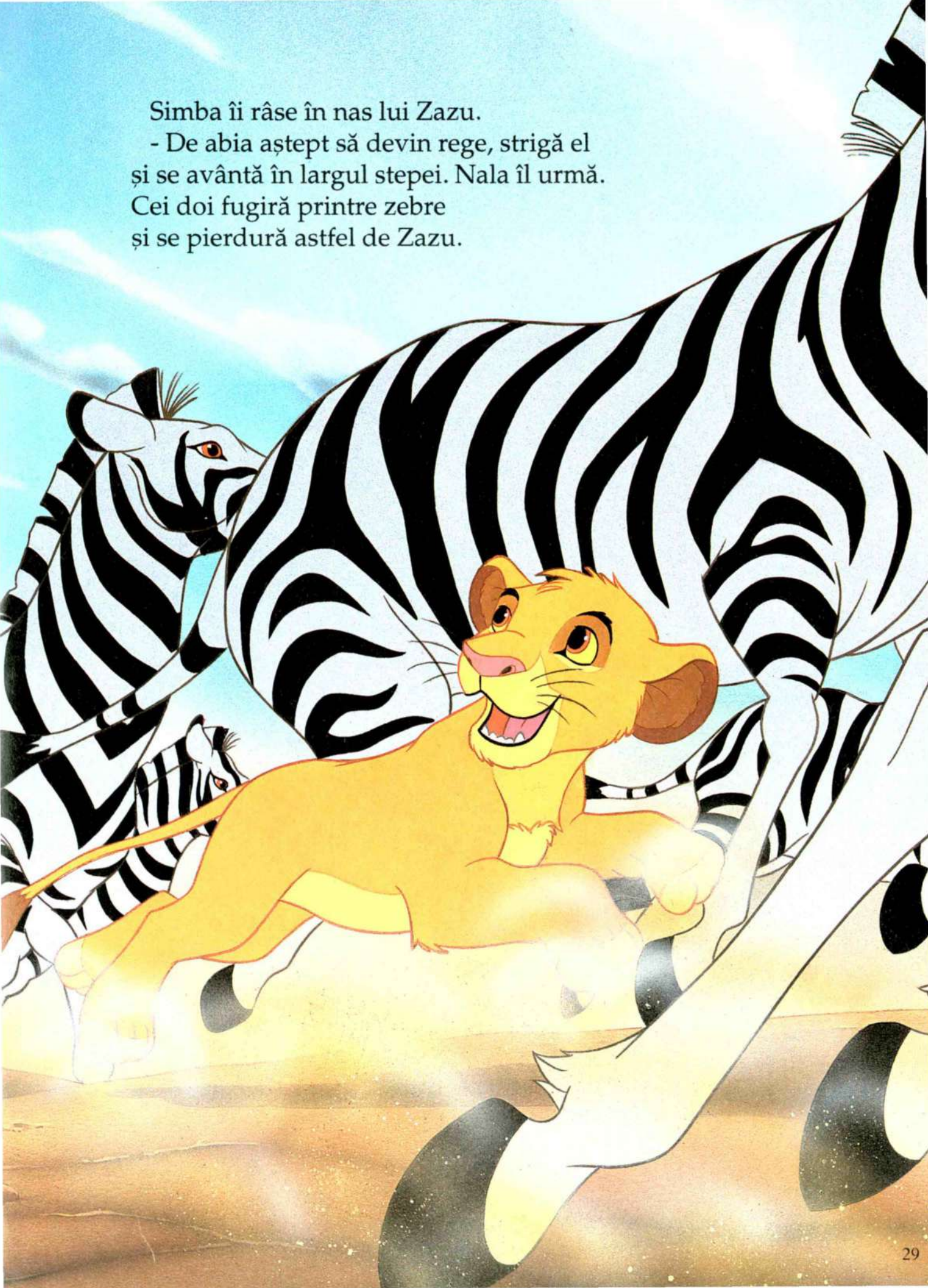
- Uraa ! Am reușit ! Am scăpat de Zazu ! râse Simba. Acum să căutăm cimitirul elefanților !

Cu sentimentul unui învingător, Simba se aruncă în joacă asupra Nalei. Dar ea fu mai rapidă și îl aruncă pe spate. Se rostogoliră împreună pe o pantă și ajunseră lângă un craniu uriaș de elefant.

- Uită-te ! L-am găsit ! spuse Simba emoționat.

- Aiurea ! spuse Nala. Nu este nimic interesant aici.

- Vino, spuse Simba, să dăm o raită !
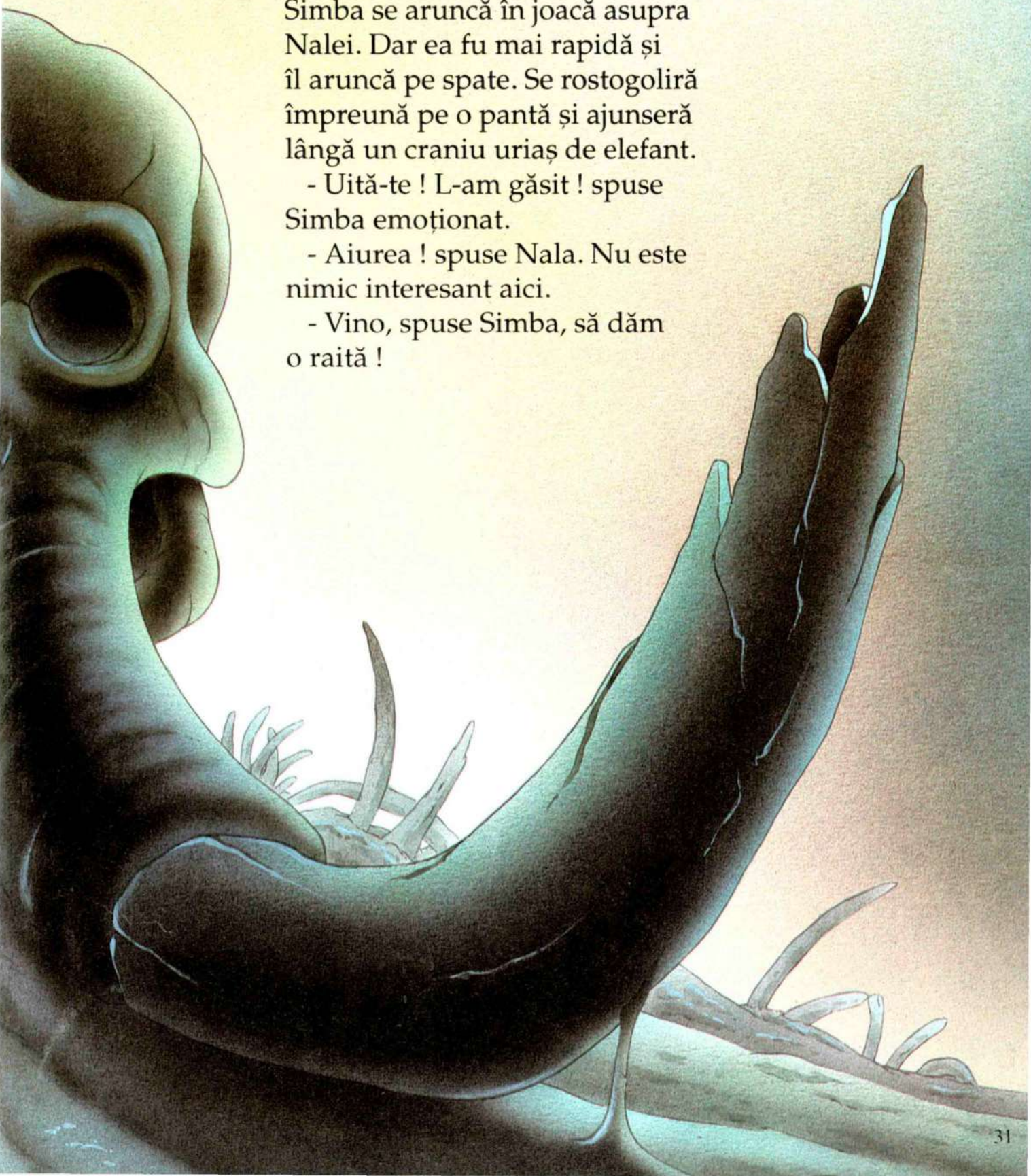
Înainte de a se putea ascunde în craniu, Zazu îi descoperi.

- Suntem în afara granițelor Tărâmului Binecuvântat, spuse el. Suntem în pericol !

- Ha, ha, ce mai pericol ! îi batjocori Simba.

Ha ! Ha ! Ha ! Ha ! răsună din craniu. Apoi, din găurile goale ale ochilor, săriră trei hiene.
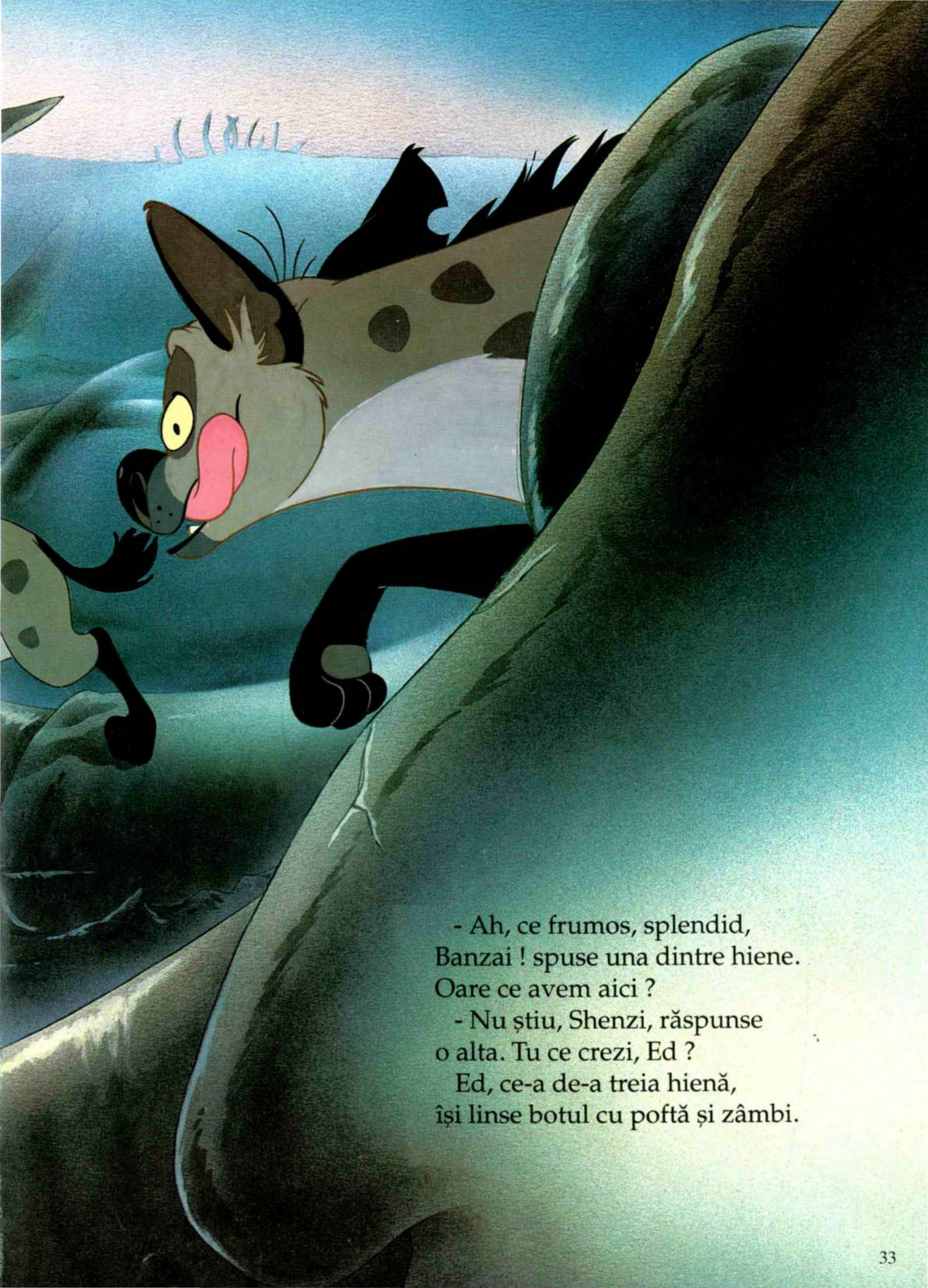
- Ah, ce frumos, splendid, Banzai ! spuse una dintre hiene. Oare ce avem aici ?

- Nu știu, Shenzi, răspunse o alta. Tu ce crezi, Ed ?

Ed, ce-a de-a treia hienă, își linse botul cu poftă și zâmbi.

Hienele își descoperiră colții și se furișară spre prada neașteptată. Mai întâi îl înhățară pe Zazu.

- De ce nu căutați pe cineva pe măsura voastră ? spuse Simba.

Hienele îl lăsară pe Zazu și se repeziră spre tinerii lei. Când Shenzi o înhăță pe Nala, Simba îl lovi năprasnic.
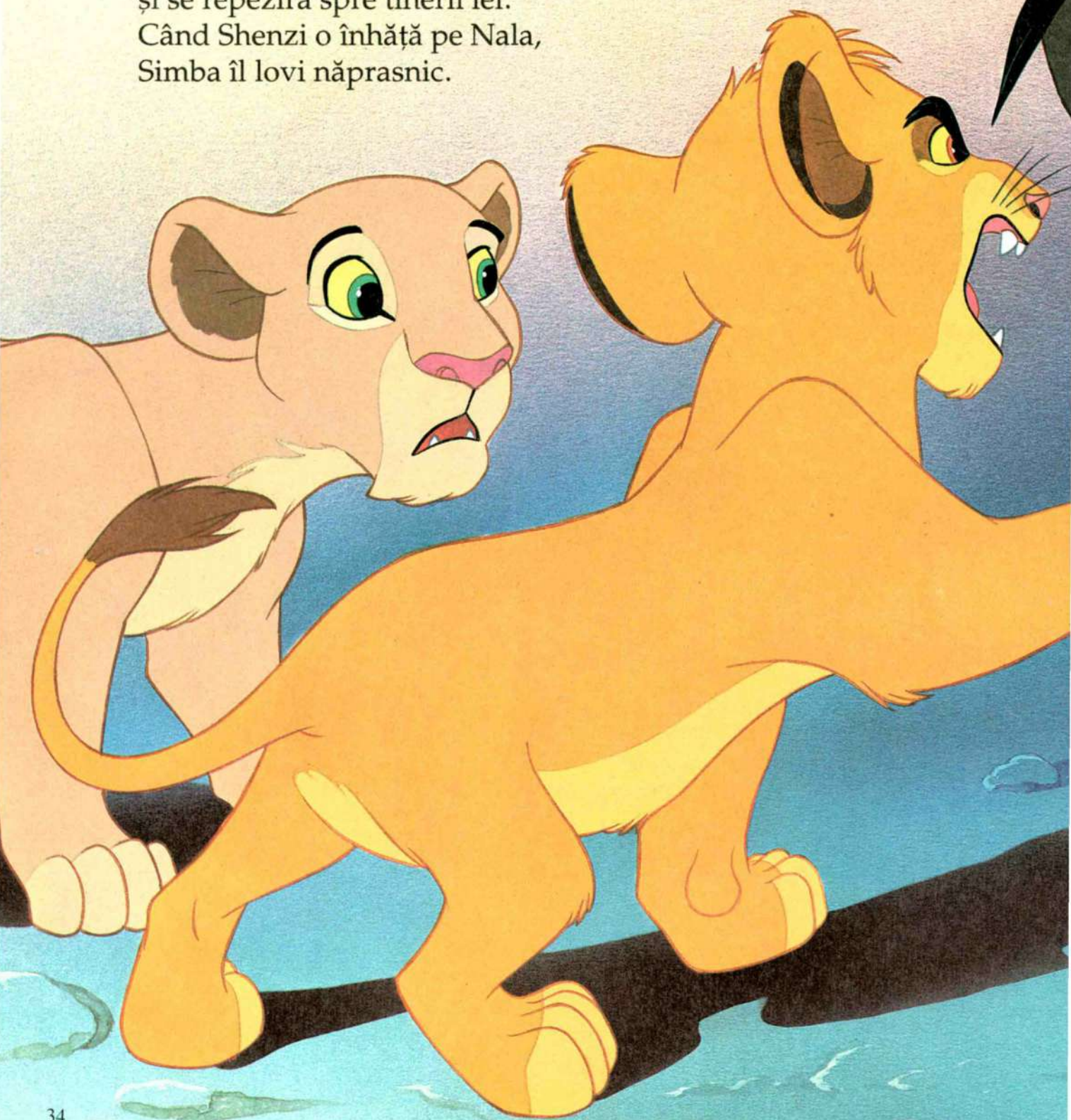
Hienele se întoarseră spre leii care rămăseseră prizonieri într-un schelet de elefant. Amenințătoare, hienele se îndreptară spre Simba. Dinții lor ascuțiți străluceau. Pe neașteptate, însă, lovitura unei labe uriașe îl aruncă pe Shenzi și pe celelalte hiene într-o grămadă de oase.

Era Mufasa, iar hienele nu se puteau măsura cu puternicul rege al leilor, așa că fugiră mâncând pământul.

- Să nu vă mai apropiați vreodată de fiul meu ! urlă Mufasa în urma lor.

- Zazu, ordonă Mufasa, du-o pe Nala acasă ! Eu trebuie să vorbesc cu fiul meu.

Simba se apropie timid de tatăl său, iar acesta îi spuse:

- M-ai dezamăgit ! De ce nu mi-ai ascultat porunca ?

- Vroiam să fiu la fel de curajos ca și tine, tată !

- Eu sunt curajos numai atunci când este nevoie. Simba, a fi curajos nu înseamnă a căuta pericolul cu lumânarea !

Pe cer apărură stelele. Simba se uită la tatăl său și spuse:

- Noi vom fi întotdeauna împreună, nu-i așa ?

- Simba, îți voi povesti ceva ce mi-a povestit și mie tatăl meu. Marii regi din trecut ne privesc din ceruri. Ei vor fi mereu acolo să te călăuzească și la fel voi fi și eu.
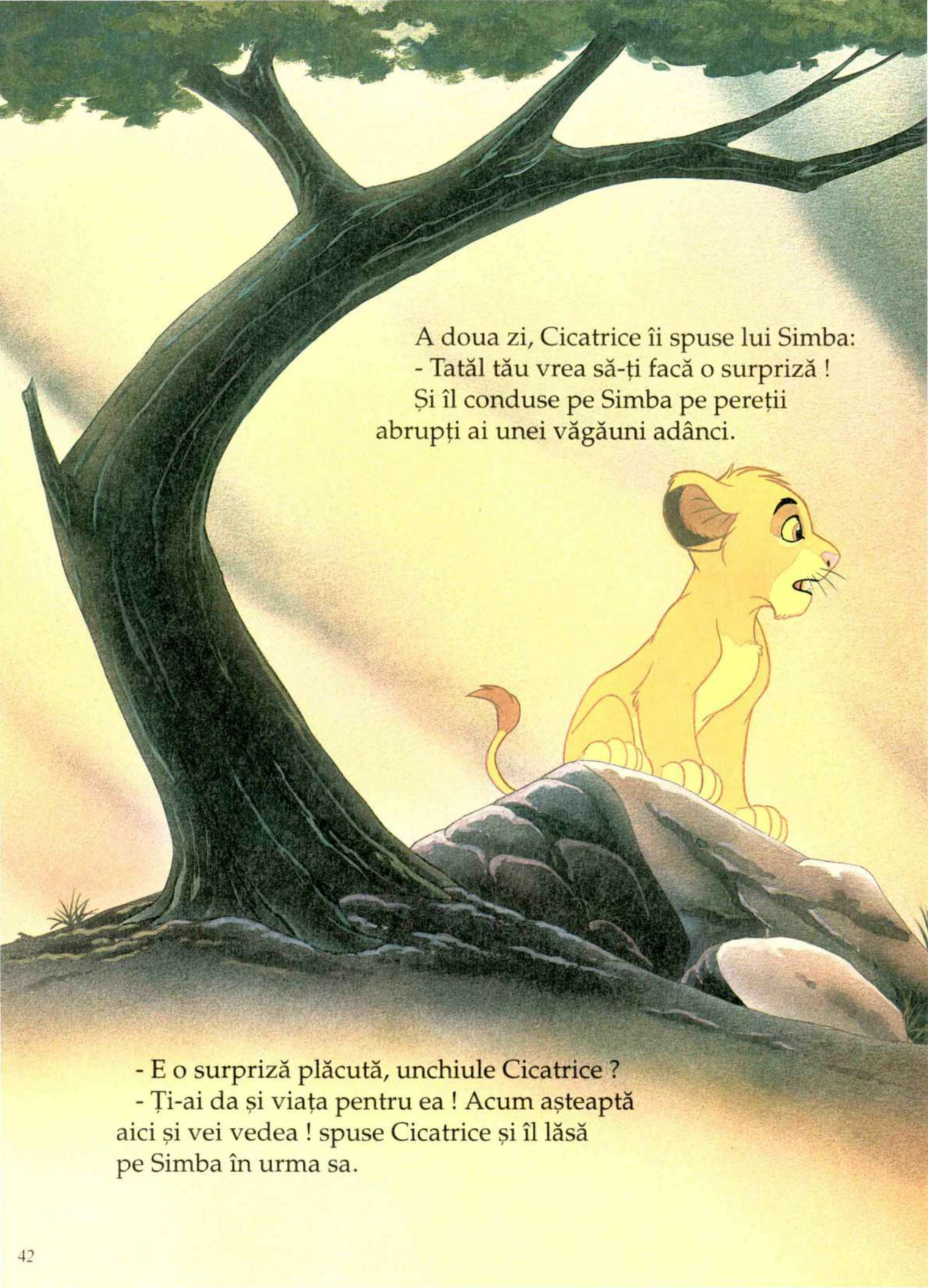
Mai târziu, în aceeași seară, Cicatrice le căută pe hiene.
- Ne-ai adus ceva de mâncare, prietene ? întrebă Banzai.
- De fapt, nu meritați nimic ! spuse Cicatrice și le aruncă o bucată de carne. Eu v-am făcut cadou puii de leu, iar voi...
- Dar ce vroiai să facem ? Să-l omorâm pe Mufasa ?
- Ar fi fost o treabă bună ! răspunse Cicatrice.
În timp ce hienele înfulecau lacome, Cicatrice se gândea la un nou plan. De data aceasta nu va mai exista nici un fel de scăpare pentru Simba ... și pentru tatăl lui !

A doua zi, Cicatrice îi spuse lui Simba:
- Tatăl tău vrea să-ți facă o surpriză !
Și îl conduse pe Simba pe pereții abrupți ai unei văgăuni adânci.

- E o surpriză plăcută, unchiule Cicatrice ?
- Ți-ai da și viața pentru ea ! Acum așteaptă aici și vei vedea ! spuse Cicatrice și îl lăsă pe Simba în urma sa.

Nu departe de locul unde îl lăsase pe Simba, păștea o turmă de bivoli. Chiar în apropierea turmei, hienele stăteau la pândă. Așteptau semnul lui Cicatrice. Shenzi îl văzu primul. Hienele se năpustiră asupra bivolilor, care simțiră pericolul și, cuprinși de panică, fugiră spre râpă, direct spre locul unde stătea Simba.

Aflați prin apropiere, Mufasa și Zazu observară un nor de praf care se ridica din râpă.

- Mufasa ! țipă Cicatrice care apăru de după o stâncă. Repede ! Trece o turmă de bivoli ! Simba este acolo jos !

Fără să pregete o clipă, regele sări în râpă și îl salvă pe Simba de sub copitele ucigătoare.
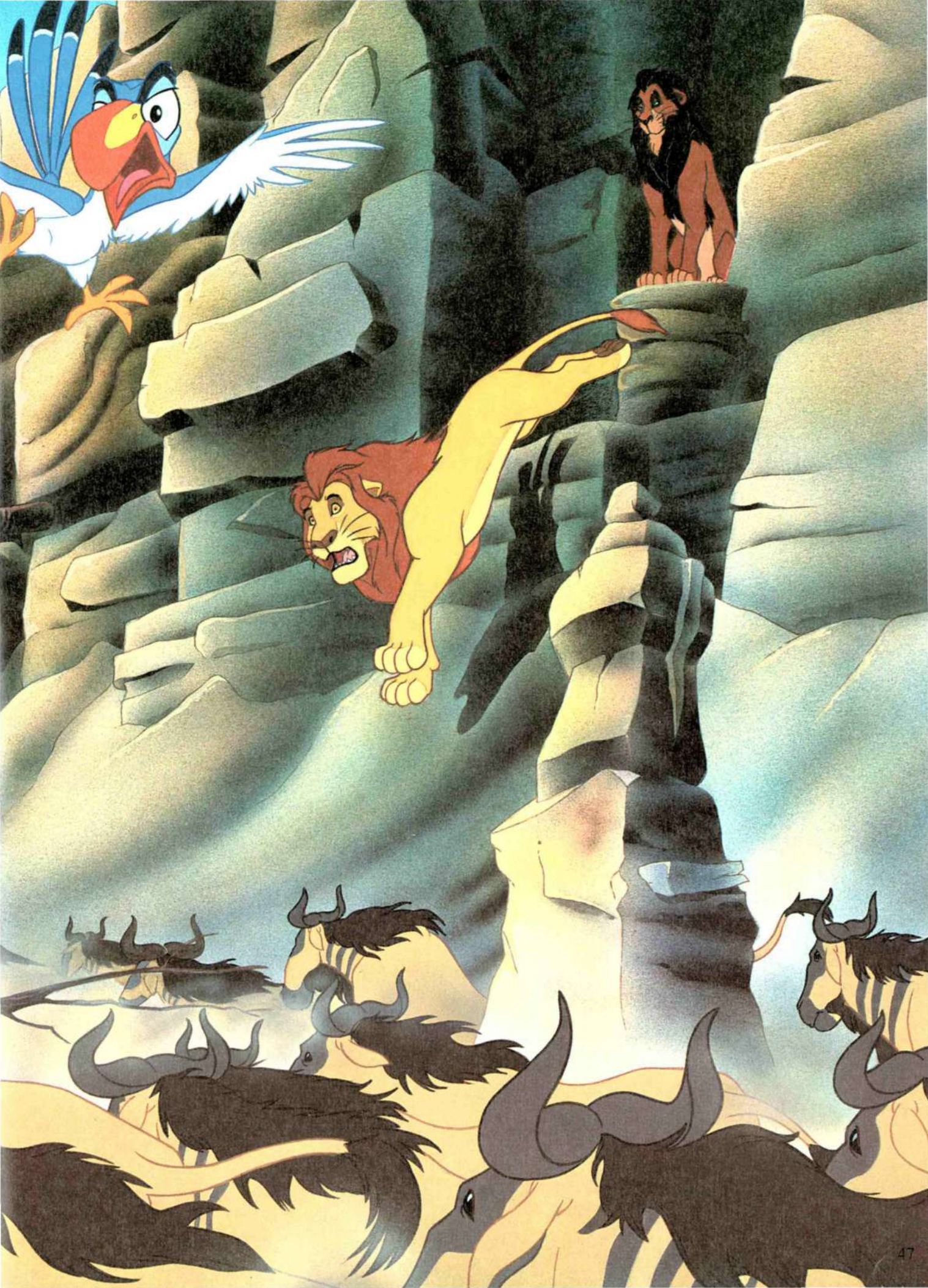
Mufasa se cățără pe un colț de stâncă, lăsându-l jos pe Simba. Deodată, Mufasa simți că stânca de sub el se sfărâmă. Căzu înapoi în mijlocul turmei. Grav rănit, vru să se urce pe altă stâncă. Sus, îl văzu pe Cicatrice.

- Frate, ajută-mă, te rog ! îl imploră Mufasa.

Cicatrice se plecă în fața lui Mufasa și îl trase puțin în sus. "Trăiască regele !" mârâi el și îi dădu drumul. Mufasa nu mai avu nici un sprijin și dispăru în masa de animale gălăgioase.
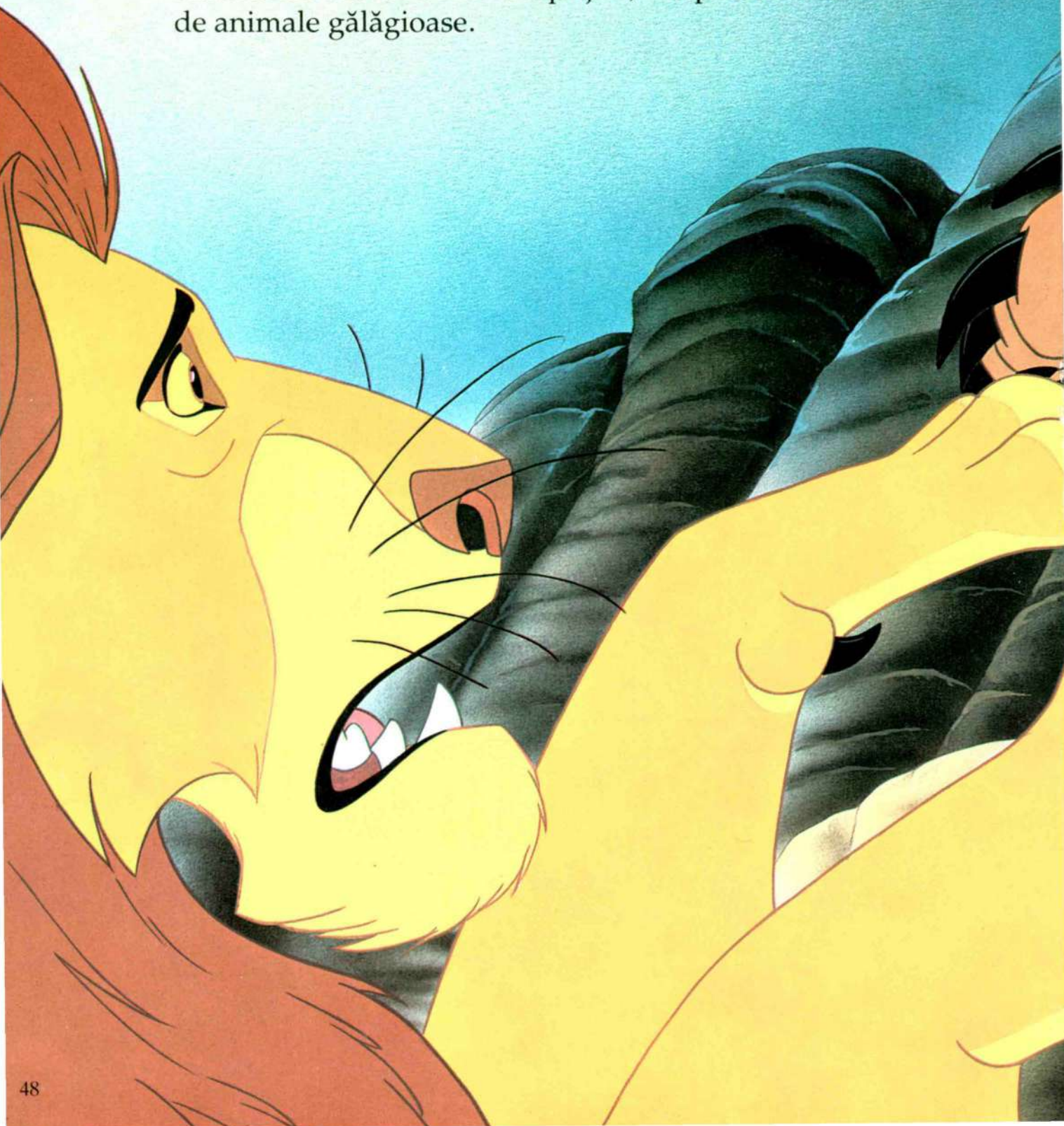
Simba nu văzuse nimic din ceea ce făcuse Cicatrice. El îl văzu doar pe tatăl său prăbușindu-se. Când turma de bivoli se îndepărtă, fugi în râpa plină de praf. Acolo îl găsi pe tatăl său. Dar marele rege al leilor nu mai respira.

Cicatrice apăru lângă Simba.
- Ce ai făcut ? spuse el.
- A vrut să mă salveze !
- Dacă nu erai tu, tatăl tău ar fi fost acum în viață ! hârâi Cicatrice. Fugi, Simba ! Fugi și să nu mai vii vreodată înapoi !

Cu inima frântă, Simba începu să fugă.

Cicatrice le ordonă hienelor să îl omoare pe Simba.

La marginea stepei, hienele îl ajunseră din urmă pe Simba. Tânărului leu nu-i mai rămânea decât o singură scăpare. Sări în gol într-un mărăciniș. Hienele nu avură curajul să-l urmeze. Ele îi strigară răzbunătoare:

- Dacă te întorci vreodată, nu mai scapi tu de noi !
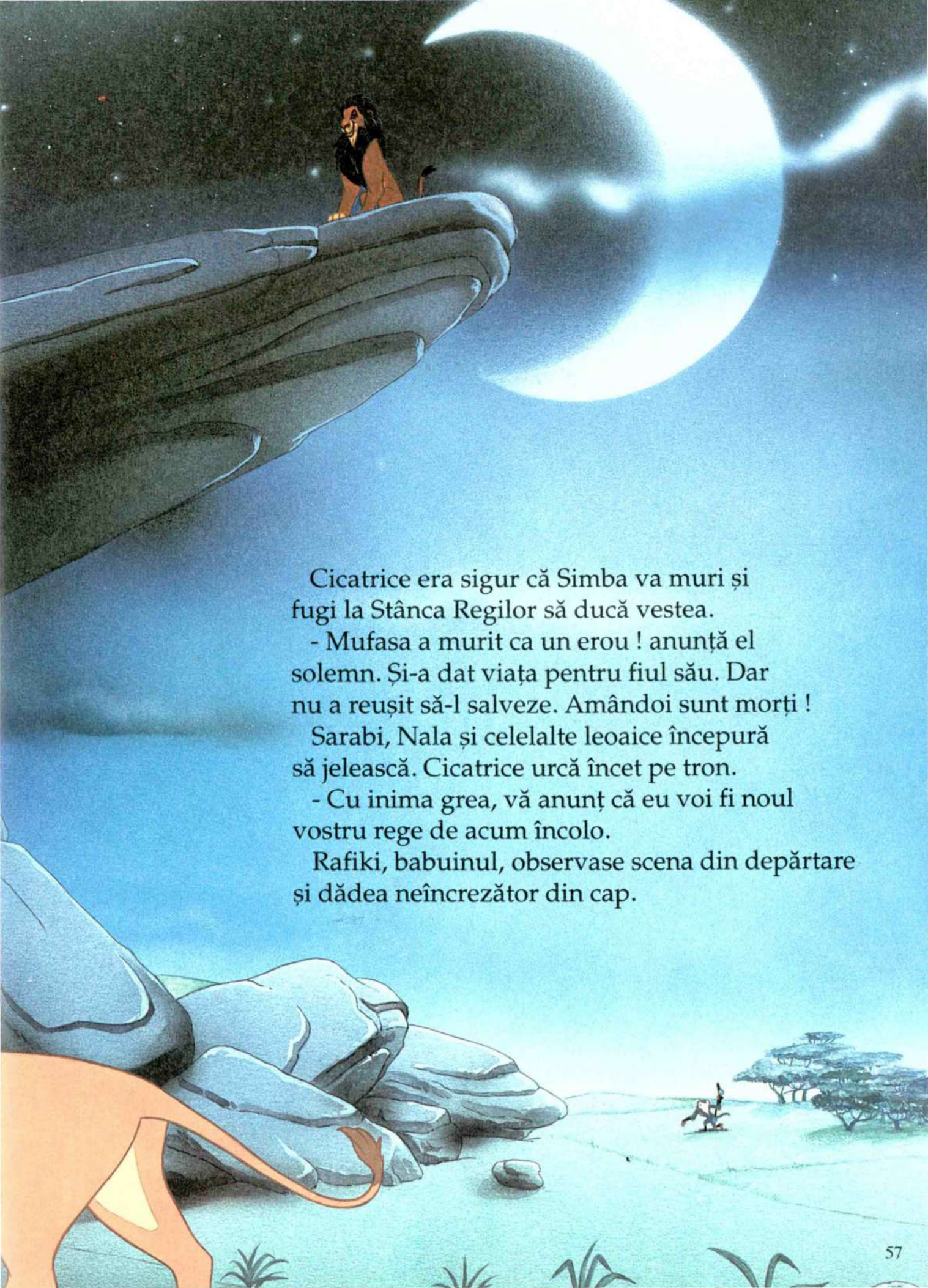
Cicatrice era sigur că Simba va muri și fugi la Stânca Regilor să ducă vestea.

- Mufasa a murit ca un erou ! anunță el solemn. Și-a dat viața pentru fiul său. Dar nu a reușit să-l salveze. Amândoi sunt morți !

Sarabi, Nala și celelalte leoaice începură să jelească. Cicatrice urcă încet pe tron.

- Cu inima grea, vă anunț că eu voi fi noul vostru rege de acum încolo.

Rafiki, babuinul, observase scena din depărtare și dădea neîncrezător din cap.

Rănit și epuizat din cauza fugii, Simba se târa prin stepa fierbinte. Deasupra lui vulturii zburau în cerc sub soarele arzător de prânz. Simba nu mai putea. Căzu la pământ și își pierdu cunoștința.

Când Simba deschise din nou ochii, soarele dogoritor dispăruse, iar un jder și un porc mistreț se uitau la el.

- Ți-ai mai revenit, copile ? întrebă jderul.

- Erai gata să mori, spuse porcul mistreț. Noi te-am salvat.

- Vă mulțumesc pentru ajutor ! răspunse Simba.

El se ridică cu picioarele tremurânde și vru să plece.

- De unde vii ? întrebă jderul.

- Asta nu are importanță, spuse Simba încet. Am făcut ceva groaznic... dar nu vreau să-mi amintesc.

- Atunci ești un surghiunit, spuse jderul. Ca și noi ! Eu mă numesc Timon și acesta este Pumba. Să-ți dau un sfat. Trebuie să lași trecutul în urma ta. **Hakuna matata !** *Nu-ți face griji ! Nu te gândi la ieri, nu te gândi la mâine !*
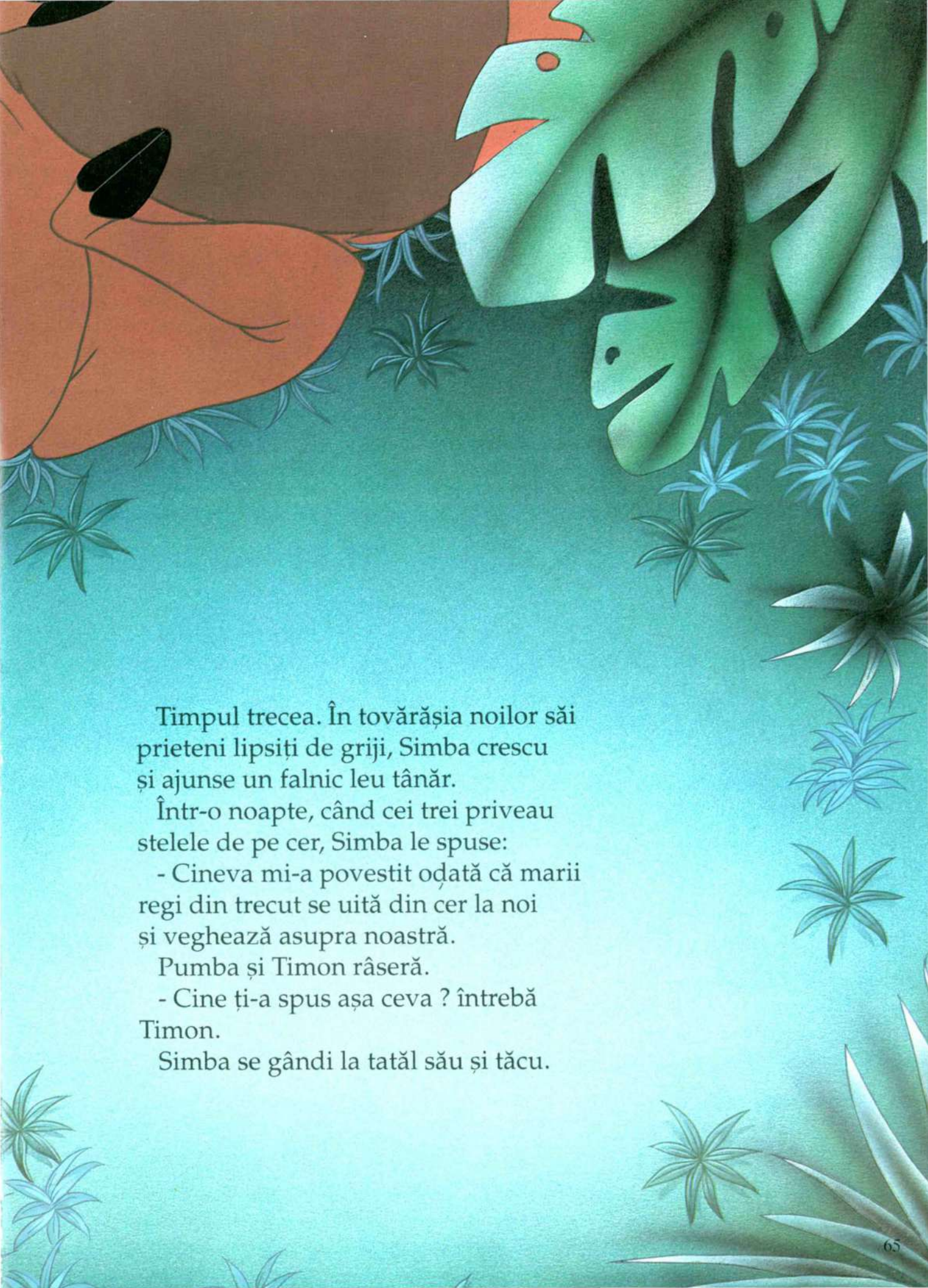
Simba nu știa încotro să o apuce, de aceea îi urmă pe Timon și Pumba în junglă. Timon îi dădu lui Simba să mănânce niște insecte și-i spuse din nou:

- Ce viață minunată ! Nici o regulă, nici o răspundere, nici o grijă !

Timpul trecea. În tovărășia noilor săi prieteni lipsiți de griji, Simba crescu și ajunse un falnic leu tânăr.

Într-o noapte, când cei trei priveau stelele de pe cer, Simba le spuse:

- Cineva mi-a povestit odată că marii regi din trecut se uită din cer la noi și veghează asupra noastră.

Pumba și Timon râseră.

- Cine ți-a spus așa ceva ? întrebă Timon.

Simba se gândi la tatăl său și tăcu.

În ziua următoare, Simba umbla haihui prin junglă. Deodată auzi strigătul de ajutor al prietenilor săi. Simba se grăbi să-i ajute. Pumba se ascunsese sub un trunchi de copac căzut iar Timon încerca să-l apere de o tânără leoaică înfometată.

Când leoaica se repezi asupra lui Timon, Simba sări și o împinse la o parte. O clipă se încăierară, apoi leoaica îl aruncă pe Simba pe spate și îl privi fix.

- Simba ? spuse ea șovăind.
- Nala ? întrebă el.

În timp ce leii se îmbrățișau, Timon spuse mirat:

- Ce se întâmplă aici ?

Simba râse și îi prezentă Nalei pe prietenii săi. Ea zâmbi politicos, dar continuă să-l privească pe Simba.

- Toți cred că ești mort, spuse Nala.
- Serios ? întrebă Simba.
- Da, Cicatrice a povestit cum te-au călcat în picioare bivolii.
- Și în afară de asta, ce altceva a mai povestit ? întrebă Simba cu strângere de inimă.
- Ce mai contează ? Trăiești și înseamnă că tu ești rege !
- Rege ? strigară Timon și Pumba uimiți peste poate.

Simba și Nala porniră agale spre Tărâmul Binecuvântat.
- Cicatrice le-a permis hienelor să se așeze în regat, îi povesti Nala. Totul este distrus. Simba, dacă nu faci ceva, în curând toate animalele vor muri de foame.
- Nu pot veni înapoi ! spuse el cu părere de rău.
- Ce s-a întâmplat cu tine ? întrebă ea. Nu mai ești Simba pe care îl știam eu.
- Ai dreptate. Nu mai sunt. Acum ești mulțumită ?
Înainte să plece, el adăugă necăjit:
- Habar nu ai prin câte am trecut !
Nala strigă după el, dar Simba nu o băgă în seamă.

În noaptea aceea, pe când ceilalți dormeau, Simba stătu pe o stâncă și se uită la cer.

- Nu-mi pasă ce spun ceilalți, spuse el tare. Nu mă voi duce înapoi. La ce bun ? N-ar ajuta la nimic. Trecutul nu se poate schimba.

Atunci Simba auzi un zgomot ciudat. Undeva în junglă, cineva cânta un cântec. Ca din neant, apăru silueta ușor aplecată a unui bătrân babuin.

- Cine ești tu ? întrebă Simba, ușor iritat.

- Întrebarea este: cine ești ***tu*** ? răspunse babuinul.
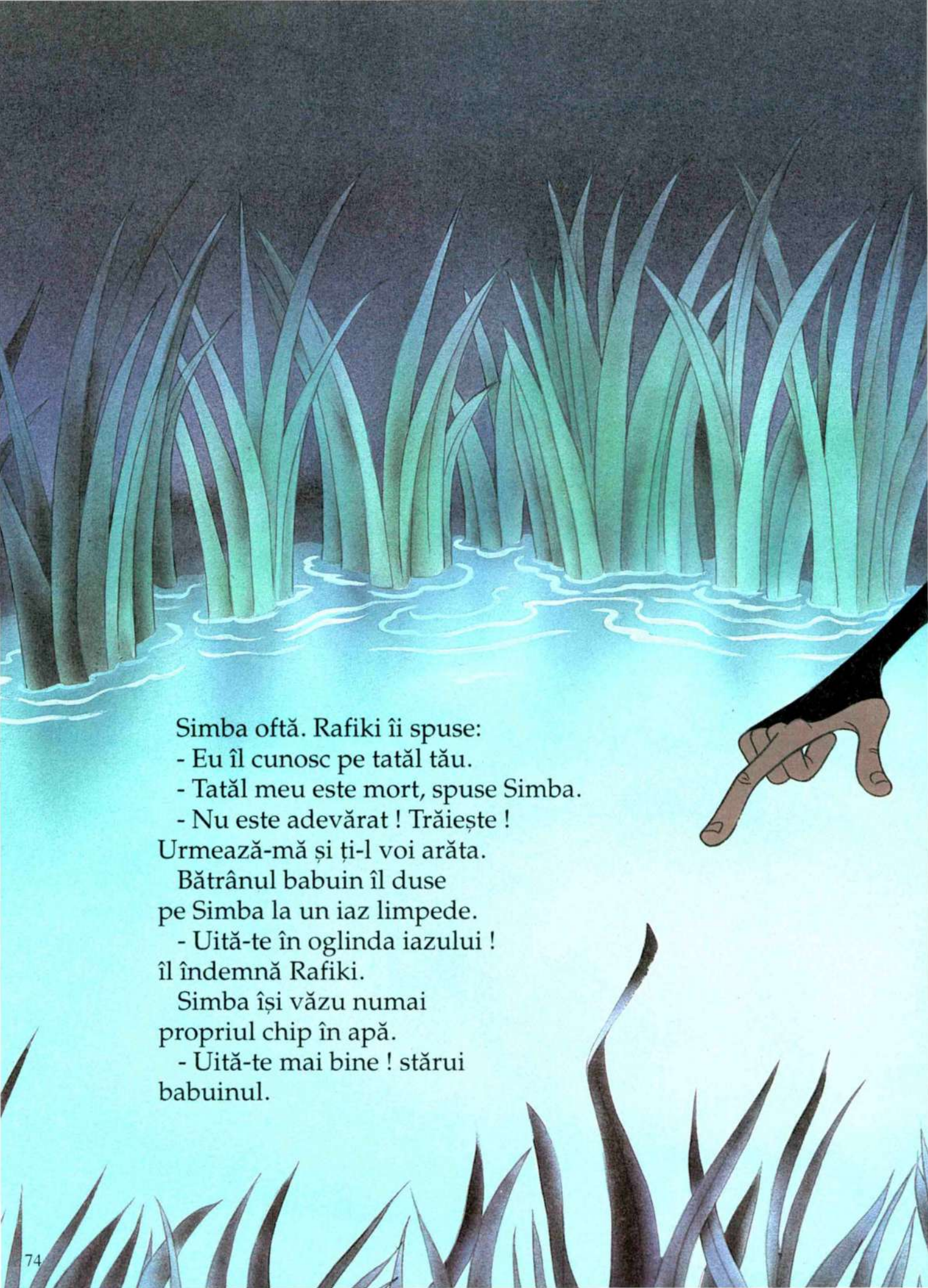
Simba oftă. Rafiki îi spuse:
- Eu îl cunosc pe tatăl tău.
- Tatăl meu este mort, spuse Simba.
- Nu este adevărat ! Trăiește !
Urmează-mă și ți-l voi arăta.

Bătrânul babuin îl duse
pe Simba la un iaz limpede.
- Uită-te în oglinda iazului !
îl îndemnă Rafiki.

Simba își văzu numai
propriul chip în apă.
- Uită-te mai bine ! stărui
babuinul.

O adiere tulbură suprafața apei. Când aceasta se liniști, Simba văzu figura tatălui său.

- Vezi ? îi spuse Rafiki. El trăiește prin tine.

O voce îl strigă pe nume. Simba se uită în sus și văzu chipul tatălui său printre stele.

- Privește în interiorul tău, Simba, spuse chipul. Tu ești mai mult decât ceea ce știi tu. Trebuie să-ți iei locul în marele circuit al vieții. Gândește-te cine ești... Ești fiul meu și adevăratul rege. Gândește-te bine la asta !...

Vocea tăcu. Simba era singur și se gândea.

În dimineața următoare, Nala, Timon și Pumba îl căutară peste tot pe Simba. În cele din urmă, se întâlniră cu Rafiki.

- Nu-l veți găsi pe Simba aici ! le spuse babuinul. Regele s-a reîntors printre noi !

Timon întrebă:

- Ce înseamnă asta ?

- S-a întors și îl va provoca pe Cicatrice la luptă ! spuse Nala.

Departe de ei, Simba se îndrepta spre regatul lui. Când ajunse în țara sa, văzu peste tot numai distrugere și pustiire. Simba ezită un moment. Apoi simți un vânt rece și văzu nori grei de ploaie strângându-se la orizont. Cu curaj, porni din nou la drum. Curând, Nala, Timon și Pumba îl ajunseră din urmă. Când se apropiară de Stânca Regilor, văzură câteva hiene. Pumba și Timon rămaseră în spate pentru a le ține în loc. Nala se duse să ceară ajutor leoaicelor. Simba înaintă singur mai departe, căutându-și mama.

Cicatrice guvernase fără nici o milă de pe Stânca Regilor.
- De ce nu vânați mai mult ? urlă el la Sarabi.
- Nu mai există hrană, răspunse ea. Turmele s-au retras mai departe. Nu mai e nimic. Trebuie să plecăm de aici.
- Nu plecăm nicăieri de aici ! hârâi Cicatrice.
- Atunci ne condamni la moarte !
- Așa să fie ! Eu sunt regele. Eu hotărăsc !
- Dacă ai fi rege măcar pe jumătate din cât a fost Mufasa...
Clocotind de mânie, Cicatrice o lovi așa tare încât ea căzu la pământ.
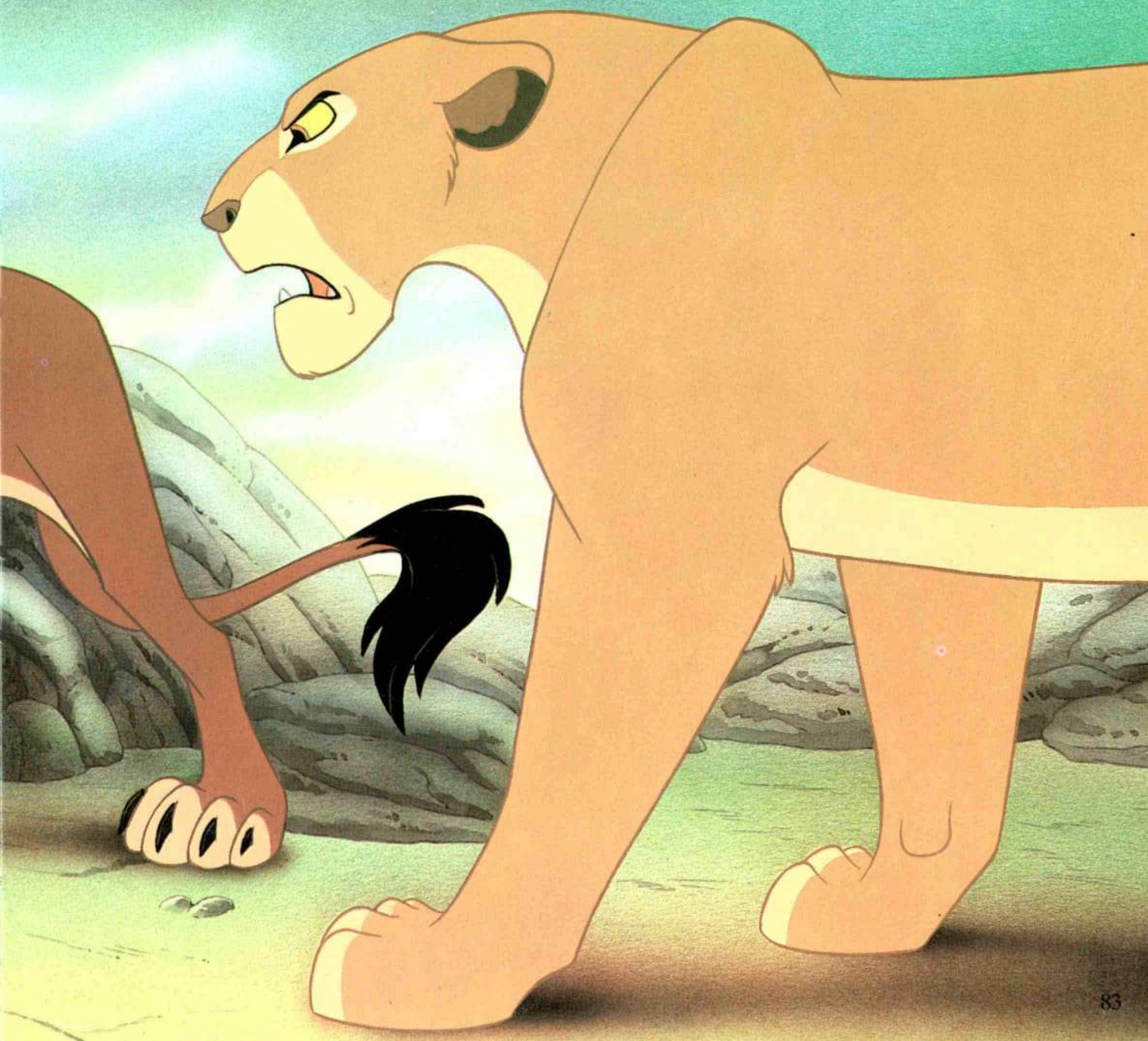
Un răget puternic răsună dintre stânci. Cicatrice întoarse capul și văzu un leu uriaș în fața sa.

- Mufasa ? spuse el îngrozit. Nu , asta nu se poate ! Tu ești mort !

Fără putere și parcă hipnotizat, Cicatrice se retrase din fața fantomei.

- Ce vrei ? mai spuse el. De ce ai venit ? Pleacă ! Pleacă ! Lasă-mă în pace !

Deși trecuseră mulți ani, Sarabi își recunoscu fiul.

- Simba ! spuse ea fericită. Trăiești !
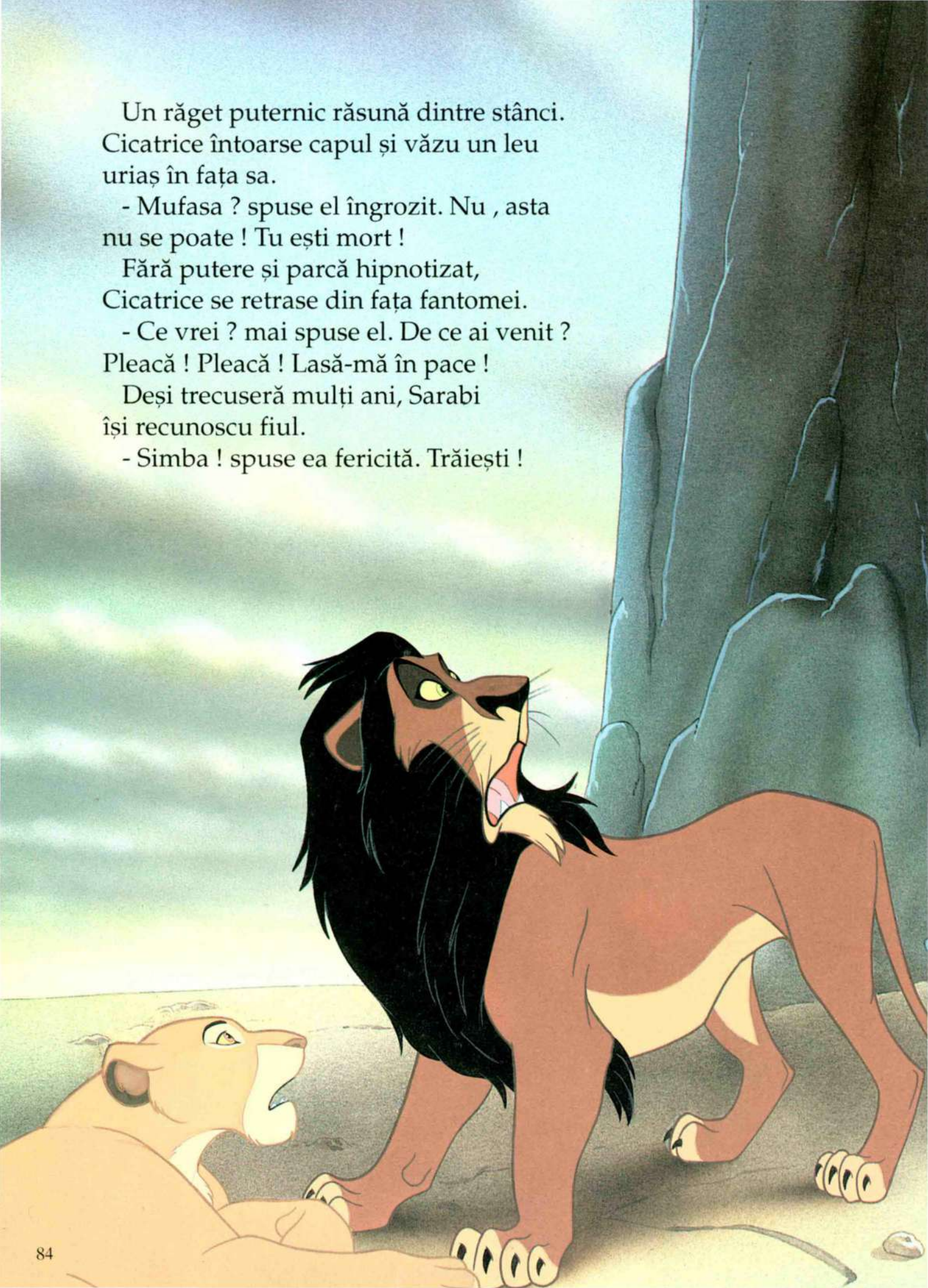
Simba își adună toate puterile și sări asupra unchiului său. Cicatrice chemă hienele în ajutor. Puțin mai târziu, Nala și leoaicele sosiră și ele, împreună cu Timon și Pumba. Furioase, leoaicele le atacară pe hiene, încercând să le alunge. În timpul bătăliei, un fulger aprinse iarba uscată. Un vânt puternic duse flăcări uriașe în direcția Stâncii Regilor. Limbile de foc îl îndepărtară pe Simba de unchiul său.

- Destul ! spuse Cicatrice în cele din urmă.

Hienele se retraseră. Îi făcură loc lui Simba care lupta disperat pentru a rămâne în viață.

Cicatrice râse batjocoritor:

- Unde am mai văzut eu asta ? Ah, da... Exact la fel se uita și tatăl tău la mine înainte să-l omor !

- Simba, atât ți-a fost ! strigă Cicatrice și se uită încruntat la hienele care nu-i ascultaseră ordinul și nu-l omorâseră pe fiul lui Mufasa.

- Acesta este regatul meu ! tună Simba. Retrage-te !

Cicatrice râse:

- Păi, aș face-o cu plăcere, dar n-ar fi o mică problemă.

La semnalul său, hienele se năpustiră asupra lui Simba.

Simba îl văzu pe Cicatrice cățărându-se pe Stânca Regilor, fără să știe că hienele nu reușiseră să-l omoare nici de data asta.

- Simba, să-ți explic ! se văită Cicatrice. Hienele sunt de vină. ***Ele*** sunt dușmanii tăi !

- Piei din fața mea, Cicatrice ! porunci Simba și repetă ceea ce-i spusese unchiul lui cândva. Fugi și să nu mai vii vreodată înapoi !

Cicatrice se prefăcu doar că se retrage. Deodată se repezi asupra lui Simba. Acesta reacționă rapid și îi făcu vânt lui Cicatrice în prăpastie. Urletele hienelor flămânde se auziră din prăpastie vestind groaznicul destin al lui Cicatrice.
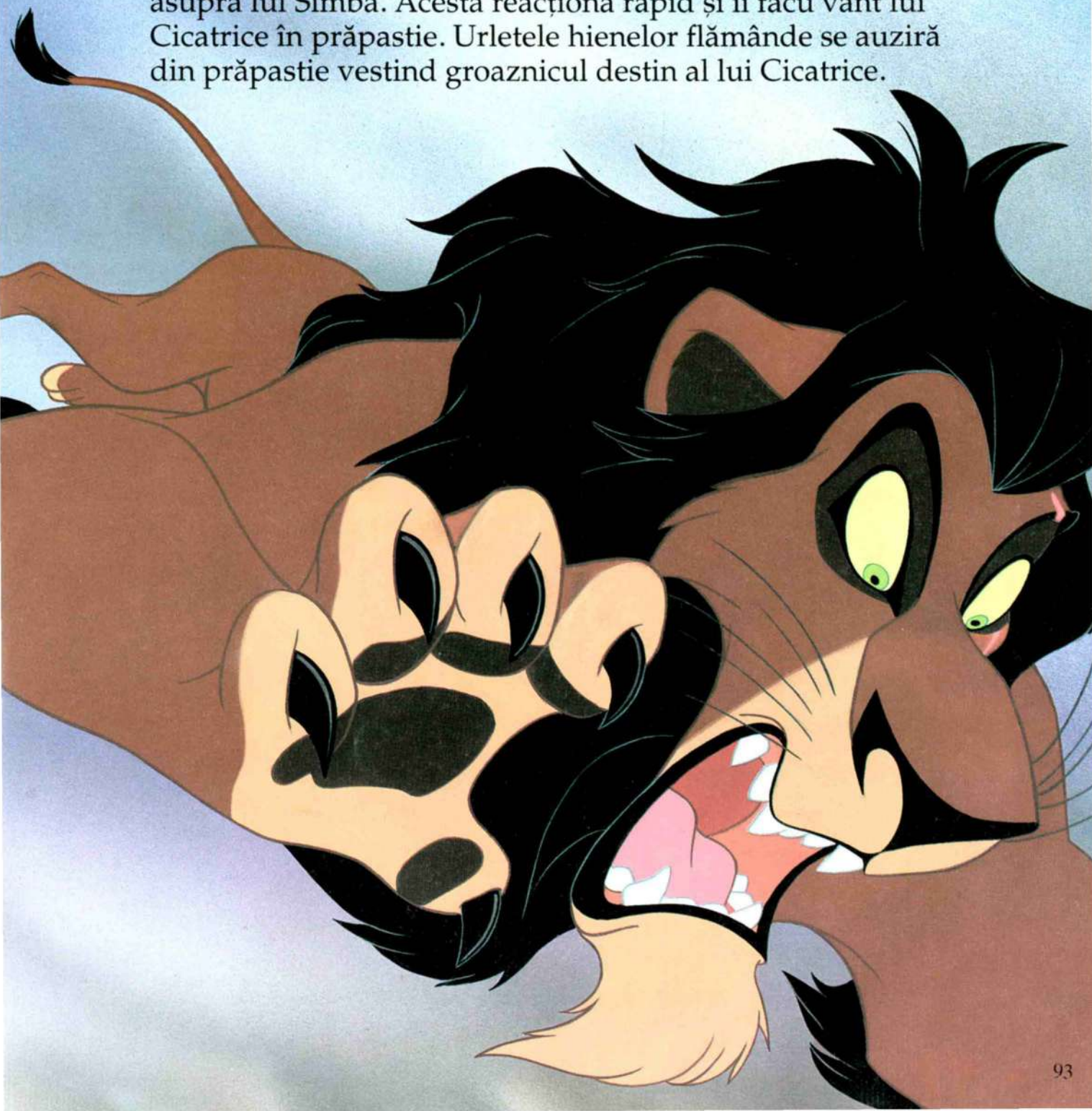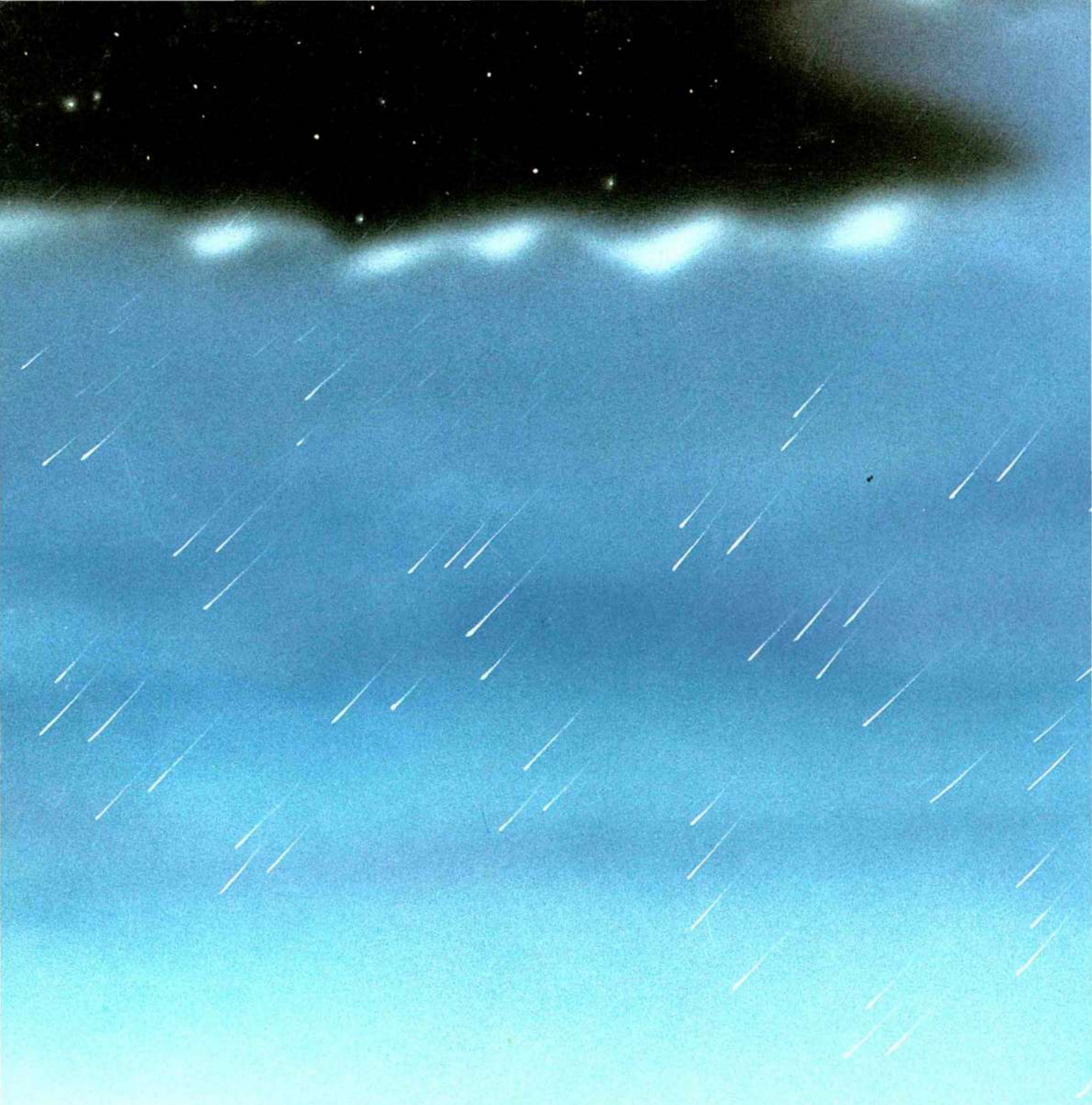
Când începu să plouă, Simba urcă în vârful Stâncii Regilor. Norii se împrăștiară și descoperiră un cer plin de stele. Simba urlă triumfător și toți cei care îl auziră fură cuprinși de bucurie.

Sub domnia curajosului și înțeleptului rege, țara înflori din nou. Turmele se întoarseră din nou pe pășunile lor și astfel se găsi din nou hrană din belșug.

Și într-o zi se strânseră din nou toate animalele pentru a sărbători nașterea unui nou prinț. Mândri, Nala și Simba priveau cum Rafiki îl înălța pe fiul lor deasupra capului. Când lumina soarelui de dimineață se revărsă asupra țării, Simba se gândi la cuvintele tatălui său...

Timpul unei domnii vine și se duce, la fel ca soarele. Într-o zi, soarele va apune pentru mine și va răsări pentru tine, fiul meu, când vei fi noul rege.

Simba știa că, într-o zi, îi va spune și el fiului său acest lucru.